TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2008. gada 18. decembrī *

Lieta C-338/06

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2006. gada 4. augustā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv Ž. Brauns [*G. Braun*] un R. Vidāls Puī [*R. Vidal Puig*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Spānijas Karalisti, ko pārstāv F. Diess Moreno [*F. Díez Moreno*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

ko atbalsta

Polijas Republika, ko pārstāv E. Osņecka-Tamecka [*E. Ośniecka-Tamecka*], pārstāve,

Somijas Republika, ko pārstāv J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv V. Džeksone [*V. Jackson*], pārstāve, kurai palīdz Dž. Stratforda [*J. Stratford*], *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2008. gada 4. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka:

— atļaujot akcionāru kopsapulcei apstiprināt jaunu akciju emisiju, neparedzot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz akcijām par cenu, kas zemāka par to reālo vērtību;

— piešķirot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz akcijām parakstītā kapitāla palielināšanas ar naudas ieguldījumu gadījumā ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem;

— piešķirot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem, kuri tās konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā, un

— neparedzot, ka akcionāru kopsapulce var nolemt par pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām nepiešķiršanu,

Spānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1976. gada 13. decembra Otrās direktīvas 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma [48]. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Otrā direktīva"), 29. un 42. pantā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

2 Otrās direktīvas, kuras juridiskais pamats ir EEK līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunkts (jaunajā redakcijā — EKL 54. panta 3. punkta g) apakšpunkts, pats šis pants jaunajā redakcijā ir kļuvis par EKL 44. panta 2. punkta g) apakšpunktu), otrajā un piektajā apsvērumā ir noteikts:

“tā kā, lai nodrošinātu līdzvērtīgu obligātās aizsardzības līmeni gan akciju sabiedrību akcionāriem, gan to [akciju sabiedrību] kreditoriem, ir īpaši svarīgi koordinēt valstu noteikumus attiecībā uz šādu sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu, palielināšanu vai samazināšanu;

[..]

tā kā, ņemot vērā [EKL 44. panta 2. punkta g) apakšpunktā] norādītos mērķus, ir svarīgi, lai dalībvalstu tiesību akti attiecībā uz sabiedrības kapitāla palielināšanu vai samazināšanu nodrošinātu, ka tiek ievērots un saskaņots līdzvērtīgas attieksmes pret vienāda statusa akcionāriem princips un to kreditoru aizsardzības princips, kuri savas prasības cēluši pirms lēmuma par kapitāla samazināšanu.”

3 Otrās direktīvas 29. pantā ir noteikts:

“1. Ja kapitālu palielina ar naudas ieguldījumu, akcionāriem jāpiedāvā akcijas, piešķirot tiem pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos proporcionāli to akciju pārstāvētajam kapitālam.

[..]

4. Sabiedrības statūti vai dibināšanas dokuments nedrīkst ierobežot vai atņemt pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos. To tomēr var darīt ar kopsapulces lēmumu. Administrācijas vai pārvaldes institūcijai ir jāsniedz kopsapulcei rakstisks ziņojums, kurā norādīti priekšrocību tiesību ierobežojumu vai atņemšanas iemesli, kā arī plānotās emisijas cenas pamatojums. Kopsapulce lemj saskaņā ar kvoruma un balsu vairākuma noteikumiem, kā noteikts šīs direktīvas 40. pantā. [..]

[..]

6. Šā panta 1. līdz 5. punkts attiecas uz visu vērtspapīru emisiju, kuri ir konvertējami akcijās vai kas piešķir tiesības parakstīties uz akcijām, bet ne uz šādu vērtspapīru konversiju, ne arī uz parakstīšanās tiesību izmantošanu.

[..]"

4 Otrās direktīvas 42. pantā ir noteikts:

"Lai ieviestu šo direktīvu, dalībvalstu tiesību aktos jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret vienāda statusa akcionāriem."

Valsts tiesību akti

5 Saskaņā ar 1989. gada 22. decembra Karaļa dekrētlikuma Nr. 1564/1989, ar kuru ir grozīts Akciju sabiedrību likuma (*Real decreto legislativo 1564/1989 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades Anónimas*) (1989. gada 27. decembra *BOE* Nr. 310, 679. lpp.) teksts redakcijā, kura bija spēkā šīs tiesvedības rašanās laikā (turpmāk tekstā — "*LSA*"), 158. panta 1. punktu:

"Ja, emitējot jaunas parastās vai priekšrocību akcijas, tiek palielināts kapitāls, akcionāri un konvertējamu obligāciju turētāji termiņā, ko šim nolūkam nosaka sabiedrības administrācija [..], var izmantot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz akcijām proporcionāli savam kapitālam par nominālvērtību, kāda ir viņiem jau piederošajām akcijām vai konvertējamu obligāciju turētāju gadījumā akcijām, kuras tiem piederētu, ja tie šajā brīdī izmantotu tiesības konvertēt (obligācijas akcijās)."

6 *LSA* 159. pantā ir noteikts:

"1. Lai aizsargātu sabiedrības intereses, lemjot par kapitāla palielināšanu, kopsapulce var pieņemt lēmumu par pilnīgu vai daļēju pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanu. Lai šāds lēmums, kuram ir jāatbilst 144. panta noteikumiem, būtu spēkā, obligāti jāizpilda šādas prasības:

[..]

b) saskaņā ar 144. panta 1. punkta c) apakšpunktu kopsapulces sasaukšanas brīdī akcionāru rīcībā jānodod sabiedrības vadītāju izstrādāts ziņojums, kurā detalizēti pamatots priekšlikums un jauno emitēto akciju veids, norādot personas, kurām tās būs jānodod, kā arī auditora, kurš nav sabiedrības auditors un kuru šim nolūkam iecēlis Komercreģistrs, atbildībā sagatavots atzinums par sabiedrības akciju reālo vērtību, pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos, kuras ierosina nepiešķirt, teorētisko vērtību un informācijas precizitāti sabiedrības vadītāju ziņojumā;

c) emitējamo akciju nominālajai vērtībai, ja nepieciešams, pieskaitot uzcenojumu, jāatbilst reālajai vērtībai, kas izriet no b) punktā paredzētā auditora atzinuma. Biržā kotētām sabiedrībām par sabiedrības akciju reālo vērtību jāuzskata un jāņem vērā to tirgus vērtība, ko nosaka, pamatojoties uz biržas cenu, ja vien neapstiprinās pretējais.

Atkāpjoties no iepriekš minētā, biržā kotētām sabiedrībām akcionāru kopsapulce, ja tās rīcībā ir administrācijas ziņojums un saskaņā ar b) punktu nepieciešamais auditora atzinums, kuros jānorāda akciju neto vērtība, var pieņemt lēmumu par jaunu akciju emisiju par jebkādu cenu, tomēr tikai tad, ja šī cena ir lielāka par akcijām atbilstīgo un no auditora atzinuma izrietošo neto vērtību, turklāt akcionāru kopsapulce var norādīt tikai tās noteikšanas procedūru. [..]

[..]”

7 *LSA* 293. pantā ir paredzēts:

"1. Sabiedrības akcionāriem ir pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām.

2. Tādas pašas tiesības ir konvertējamu obligāciju turētājiem, kuri konversijas noteikumos paredzētajā proporcijā tās konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā.

3. Pirmpirkuma tiesībām uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām jāpiemēro šī likuma 158. panta noteikumi."

Pirmstiesas procedūra

8 Uzskatot, ka Spānijas tiesību akti neatbilst Otrās direktīvas 29. un 42. pantam, Komisija 2004. gada 15. janvārī Spānijas Karalistei nosūtīja brīdinājuma vēstuli. Spānijas Karaliste atbildēja ar 2004. gada 10. marta vēstuli, noraidot jebkādus pieņēmumus par Otrās direktīvas pārkāpumu.

9 Komisija, uzskatot, ka Spānijas Karalistes iesniegtie paskaidrojumi nav apmierinoši, šai dalībvalstij 2005. gada 5. janvārī nosūtīja argumentētu atzinumu, uz kuru tā sniedza atbildi 2005. gada 4. maijā, nosūtot Ekonomikas un finanšu ministrijas izstrādātu ziņojumu.

10 Uzskatot, ka iesniegtie paskaidrojumi nav pilnībā apmierinoši, Komisija 2006. gada 4. augustā nolēma iesniegt Tiesā šo prasību saskaņā ar EKL 226. pantu.

11 Tiesas priekšsēdētājs ar 2007. gada 18. janvāra rīkojumu atļāva Polijas Republikai, Somijas Republikai, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei iestāties šajā lietā Spānijas Karalistes prasījumu atbalstam.

Par prasību

Par pirmo iebildumu

Lietas dalībnieku argumenti

12 Izvirzot pirmo iebildumu, Komisija norāda, ka *LSA* 159. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrā daļa ir pretrunā Otrās direktīvas 42. pantam, lasot to kopā ar šīs direktīvas 29. panta 1. un 4. punktu, jo tajā biržā kotētas sabiedrības akcionāriem netiek nodrošināta vienāda attieksme.

13 Komisija uzskata, ka, palielinot sabiedrības kapitālu, emitējot jaunas akcijas, *LSA* 159. panta 1. punkts ļauj šādas sabiedrības kopsapulcei apstiprināt šī paša likuma 158. pantā paredzētās pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos, kā arī brīvi noteikt jaunu akciju emisijas cenu ar nosacījumu, ka tā ir augstāka par minēto akciju "neto vērtību".

14 Šādi jaunām akcijām, kuru gadījumā ir izslēgtas jebkādas pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos, tiktu atļauts noteikt cenu "nepamatoti" zemā līmenī. Komisija uzskata, ka akcijas "neto vērtība" var būt ievērojami zemāka par tās "tirgus vērtību", kura tiek aprēķināta, pamatojoties uz tās kursu biržā, lai gan *LSA* 159. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka akcijas "tirgus vērtība" ir jāsaprot kā tās "reālā vērtība".

15 No tā Komisija secina, ka *LSA* 159. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā biržā kotētu sabiedrību gadījumā ir diskriminācija starp, pirmkārt, pašreizējiem akcionāriem pirms attiecīgās sabiedrības kapitāla palielināšanas (turpmāk tekstā — "iepriekšējie akcionāri"), kas savas akcijas ir ieguvuši par to "tirgus vērtību", un, otrkārt, akcionāriem, kas savas akcijas ir ieguvuši pēc šīs sabiedrības kapitāla palielināšanas (turpmāk tekstā — "jaunie akcionāri"), kuri varēja savas akcijas iegūt par cenu, kas ir ievērojami zemāka par to "tirgus vērtību".

16 Noraidot šos argumentus, Spānijas Karaliste vispirms norāda, ka *LSA* paredzētie pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanas nosacījumi ir stingrāki par tiem, kuri ir noteikti Otrajā direktīvā.

17 Kā to norāda arī Polijas Republika, Somijas Republika un Apvienotā Karaliste, *LSA* pretēji Otrajai direktīvai paredzot minimālo slieksni jaunu akciju emisiju cenas noteikšanai, kurai ir jābūt lielākai par to "neto vērtību". Otrkārt, šajā pašā likumā ir paredzēts ne tikai minētās direktīvas 29. panta 4. punktā minētais ziņojums, bet arī otrs ziņojums, kuru izstrādātu neatkarīgs "auditors", pamatojot jauno akciju emisiju cenu.

18 Tālāk Spānijas Karaliste norāda, ka *LSA* nekādā ziņā neļauj cenu noteikt ievērojami zemāku par jauno akciju "tirgus vērtību". *LSA* 159. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmajā daļā vienīgi ir noteikta prezumpcija, saskaņā ar kuru biržā kotētas sabiedrības akcijas "reālā vērtība" atbilst tās "tirgus vērtībai". Tomēr kopsapulce varētu noteikt emisijas cenu, kura būtu zemāka par "tirgus vērtību" un kuras samērīgais raksturs būtu pamatots, ņemot vērā iepriekšējā punktā minētos divus ziņojumus.

19 Polijas Republika šajā sakarā iebilst, ka jebkurā gadījumā akciju cenas noteikšana līmenī, kurš ir zemāks par to "tirgus vērtību", ir jāizvērtē nevis saskaņā ar nediskriminācijas principu, bet gan ņemot vērā sabiedrības intereses.

20 Visbeidzot, Spānijas Karaliste, Polijas Republika un Apvienotā Karaliste norāda, ka diskriminācija starp iepriekšējiem un jaunajiem akcionāriem nav iespējama, ņemot vērā, ka šo abu kategoriju akcionāri neatrodas "vienādā statusā" Otrās direktīvas 42. panta izpratnē. Kotēšanas biržā svārstību dēļ katrs akcionārs savas akcijas ir ieguvis par atšķirīgu cenu, kura bija spēkā dienā, kad šīs akcijas tika iegādātas.

21 Turklāt Spānijas Karaliste un Polijas Republika norāda, ka *LSA* 159. panta 1. punktā tiek izslēgta jebkāda diskriminācijas iespēja, jo tajā ir paredzēts, ka pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanu akcionāru pilnsapulce var apstiprināt vienīgi, izpildot kvoruma un balsu vairākuma noteikumus, kas tiek pieprasīti statūtu grozījumu gadījumā, un ka jebkurā gadījumā mazākuma akcionāriem, kuri ir balsojuši pret lēmumu, ar kuru tiek apstiprināta minētā atcelšana, ir iespēja apstrīdēt šo lēmumu, ja tie uzskata, ka tas ir pretrunā sabiedrības interesēm.

22 Turklāt Apvienotā Karaliste uzskata, ka šajā gadījumā nav nekādas atšķirīgas "attieksmes", ņemot vērā, ka cena ir vienīgi vienkāršs ekonomisks elements. Jebkurā gadījumā, pat ja tiktu uzskatīts, ka pastāv atšķirīga "attieksme", tā būtu pamatota, pirmkārt, *LSA* paredzētas papildu aizsardzības dēļ un, otrkārt, kā to norāda arī Spānijas Karaliste, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt, ka kapitāla palielināšanai ir finansiāls pamats.

Tiesas vērtējums

23 Pirms tiek lemts par pirmā Komisijas izvirzītā iebilduma pamatotību, jāatgādina, ka Tiesai jau ir bijusi iespēja lemt, ka Otrās direktīvas mērķis atbilstoši EKL 44. panta 2. punkta g) apakšpunktam ir koordinēt dalībvalstīs pieprasītas garantijas sabiedrībām EKL 48. panta otrās daļas izpratnē, lai vienādotu šīs garantijas un aizsargātu sabiedrības dalībnieku un trešo personu intereses. Šīs direktīvas mērķis saskaņā ar tās otro apsvērumu ir arī nodrošināt līdzvērtīgu obligātās aizsardzības līmeni gan akciju sabiedrību akcionāriem, gan to kreditoriem (1996. gada 19. novembra spriedums lietā C-42/95 *Siemens*, *Recueil*, I-6017. lpp., 13. punkts).

24 Runājot tieši par akcionāru aizsardzību kapitāla palielināšanas gadījumā ar naudas ieguldījumu, Otrās direktīvas 29. panta 1. punktā skaidri, precīzi un bez nosacījumiem ir noteikts, ka akcionāriem ir jāpiedāvā akcijas, piešķirot tiem pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos proporcionāli to akciju pārstāvētajam kapitālam (šajā sakarā skat. 1992. gada 24. marta spriedumu lietā C-381/89 *Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias* u.c., *Recueil*, I-2111. lpp., 39. punkts).

25 Otrās direktīvas 29. panta 4. punktā tikai izņēmuma gadījumā ir paredzēta iespēja kopsapulcei noteiktos gadījumos, kuri ir tieši noteikti šajā pašā tiesību normā, ierobežot vai atcelt akcionāru pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos.

26 Tomēr jānorāda, ka, pat ja akcionāru labā noteiktās pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos pieļauj vienīgi izņēmumu, kurš ir skaidri noteikts minētā 29. panta 4. punktā, (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias* u.c., 40. punkts), tomēr Otrajā direktīvā, kā tas izriet no tās otrā apsvēruma un iepriekš minētā sprieduma lietā *Siemens*, ir noteiktas minimālās akciju sabiedrību akcionāru un kreditoru interešu aizsardzības prasības, atstājot dalībvalstīm brīvību pieņemt tām labvēlīgākus noteikumus, nosakot ierobežojošākus nosacījumus minēto pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanai.

27 Šajā gadījumā ir jāsecina, ka valsts tiesību akta mērķis tieši ir pastiprināt Otrās direktīvas 29. panta 4. punktā paredzēto aizsardzību akciju sabiedrību akcionāriem.

28 Pirmkārt, *LSA* 159. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā daļā ir noteikts, ka gadījumā, ja pilnībā vai daļēji tiek atceltas pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos, ir jāizveido ne tikai Otrās direktīvas 29. panta 4. punktā paredzētais ziņojums, bet arī otrais ziņojums par pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos reālo vērtību, kuru atcelšana tiek piedāvāta, un vadītāju ziņojumā sniegtās informācijas precizitāti. Saskaņā ar minēto valsts tiesību normu šis otrs ziņojums sabiedrības vadītāju atbildībā ir jāizstrādā auditoram, kurš nav sabiedrības auditors un kuru šim nolūkam iecēlis Komercreģistrs.

29 Otrkārt, lai gan Otrās direktīvas 29. panta 4. punktā vienīgi ir noteikts, ka jaunu akciju emisijas cena ziņojumā ir jāapstiprina administrācijas vai pārvaldes institūcijai, nenosakot nekādu minimālo slieksni šādā gadījumā, *LSA* 159. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā attiecībā uz biržā kotētām sabiedrībām ir noteikta minimālā jaunu akciju emisijas cena, nosakot, ka šai cenai neatkarīgi no minētā ziņojuma secinājumiem ir jābūt augstākai par attiecīgo akciju neto vērtību.

30 Šādam valsts tiesību aktu vērtējumam turklāt nav pretrunā Komisijas argumentācija, saskaņā ar kuru *LSA* 159. pantā atļautā jaunu akciju emisijas cenas noteikšana līmenī, kurš ir zemāks par to tirgus vērtību, var radīt nevienlīdzīgu attieksmi Otrās direktīvas 42. panta izpratnē starp iepriekšējiem un jaunajiem akcionāriem.

31 Pirmkārt, ir jāsecina, ka Komisija nav iesniegusi nevienu faktu, kas pierādītu, kā tas pieprasīts minētajā 42. pantā, ka šīs abas akcionāru kategorijas atrastos vienādā statusā, lai *LSA* vajadzētu tiem nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi.

32 Otrkārt, Komisijas izvirzītās interpretācijas rezultātā Otrās direktīvas 29. panta 4. punkts zaudētu lietderīgo iedarbību, jo šajā tiesību normā ir paredzēts, ka emisijas cena ir jāpamato sabiedrības vadītāju ziņojumā, tomēr nenosakot, ka tā ir jānosaka, ņemot vērā arī attiecīgo akciju tirgus vērtību.

33 Ja tiktu noteikts, ka jaunu akciju emisijas cena nedrīkst būt zemāka par to tirgus vērtību, tā rezultātā, pat ja šāda cena būtu pamatota sabiedrības vadītāju ziņojumā, kopsapulce to nevarētu piemērot, nepārkāpjot Otrās direktīvas 42. pantā paredzēto vienlīdzīgas attieksmes principu.

34 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais Komisijas izvirzītais iebildums tās prasības pamatojumam ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro un trešo iebildumu

Lietas dalībnieku argumenti

35 Izvirzot otro un trešo iebildumu, kuri ir jāizskata kopā, Komisija, pirmkārt, norāda, ka *LSA* 158. panta 1. punkts piešķir jaunu akciju pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem. Otrkārt, *LSA* 293. panta 2. punktā esot paredzēts, ka, emitējot konvertējamas obligācijas, to pirmpirkuma

tiesības uz parakstīšanos ir piešķirtas gan akcionāriem, gan konvertējamo obligāciju turētājiem, kuri tās konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā.

36 Minētie *LSA* noteikumi pārkāpjot Otrās direktīvas 29. panta 1. un 6. punktu, nosakot, ka, piedāvājot jaunās akcijas, kā arī konvertējamas obligācijas, priekšroka ir vienīgi akcionāriem.

37 Spānijas Karaliste un Polijas Republika apstrīd šo Komisijas pieņēmumu, pamatojoties uz minētā 29. panta 1. un 6. punkta teleoloģisko interpretāciju, kuras mērķis ir aizsargāt konvertējamu obligāciju turētājus kā iespējamos akcionārus un saglabāt tiem rezervēto akciju vērtību.

Tiesas vērtējums

38 Protams, kā to norāda Spānijas Karaliste, ir taisnība, ka Otrās direktīvas 29. panta 1. un 6. punktā nav paredzēts, ka jaunās akcijas un konvertējamās obligācijas būtu jāpiedāvā vienīgi akcionāriem un ka līdz ar to tās var tikt piedāvātas arī konvertējamo obligāciju turētājiem, kuri tās konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā.

39 Tomēr ir jāsecina, ka no minētā panta redakcijas izriet, ka piedāvājums neattiecas uz abiem pretendentiem vienlaicīgi, bet gan piešķirot akcionāriem "pirmpirkuma tiesības".

40 Kā arī tikai tādā gadījumā, ja akcionāri nav izmantojuši savas pirmpirkuma tiesības, minētās akcijas un obligācijas var tikt piedāvātas citiem ieguvējiem, kuru vidū ir arī konvertējamu obligāciju turētāji.

41 Turklāt, ja likumdevējs būtu vēlējies šiem turētājiem liegt attiecīgās pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos, tas to būtu veicis nepārprotamā veidā tāpat, kā Otrās direktīvas 29. panta 6. punktā tas ir liedzis pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz citiem konvertējamiem vērtspapīriem vai vērtspapīriem, kas piešķir tiesības parakstīties uz akcijām.

42 Šāda interpretācija atbilst arī minētās direktīvas mērķiem.

43 Kā ģenerāladvokāte norādījusi savu secinājumu 76. punktā un kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Siemens* 19. punkta, viens no Otrās direktīvas mērķiem ir nodrošināt efektīvāku akcionāru aizsardzību, ļaujot tiem kapitāla palielināšanas laikā izvairīties no līdzdalības vājināšanas akciju sabiedrības pamatkapitālā.

44 Līdz ar to, lai izvairītos no šāda riska, direktīvas 29. panta 1. un 6. punktā akcionāriem ir skaidri noteikta prioritāte pret visiem citiem iespējamiem jaunu akciju vai konvertējamu obligāciju turētājiem.

45 Ir skaidrs, ka šāda mērķa īstenošana tiktu apdraudēta, ja šie jaunie vērtspapīri varētu tikt piedāvāti arī pirmpirkuma kārtībā citai ieguvēju kategorijai, kurā neietilpst akcionāri, proti, konvertējamu obligāciju turētājiem.

46 No tā izriet, ka, pirmkārt, piešķirot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz akcijām parakstītā kapitāla palielināšanas ar naudas ieguldījumu gadījumā ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem un, otrkārt, piešķirot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem, kuri tās konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir noteikti saskaņā ar Otrās direktīvas 29. panta 1. un 6. punktu.

Par ceturto iebildumu

Lietas dalībnieku argumenti

47 Izvirzot ceturto iebildumu, Komisija norāda, ka *LSA* 293. panta 3. punktā ir pārkāpts Otrās direktīvas 29. panta 6. punktā prasītais, lasot to kopā ar šī paša panta 4. punktu, jo

tajā nav paredzēta iespēja akcionāru pilnsapulcei atcelt pirmpirmkuma tiesības uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām.

48 Spānijas Karaliste uzskata, ka *LSA* 293. panta funkcionālas interpretācijas rezultātā var vienīgi nonākt pie secinājuma, ka akcionāru kopsapulce šīs pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos var atcelt.

49 Šajā sakarā Somijas Republika uzskata, ka jebkurā gadījumā, pat ja varētu piekrist, ka *LSA* 293. pantā ir izslēgta iespēja atcelt minētās pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos, ar to nepietiek, lai atzītu, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi valsts pienākumus, ņemot vērā Otrās direktīvas minimālās harmonizācijas mērķi.

Tiesas vērtējums

50 Jānorāda, ka pat tad, ja, kā tas tika secināts šī sprieduma 26. punktā, ir taisnība, ka dalībvalstis var brīvi noteikt ierobežojošākus nosacījumus attiecīgo pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanai, no tā tomēr neizriet, ka Otrās direktīvas 29. panta 6. punktā, lasot to kopā ar šī paša panta 4. punktu, ir noteikts, ka noteiktos apstākļos akcionāru kopsapulce varētu lemt par visu konvertējamo vērtspapīru pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanu.

51 Jāsecina, kā to norāda arī Komisija, ka *LSA* 293. panta redakcija tieši neparedz šādas atcelšanas iespēju.

52 Turklāt, lai gan šī panta 3. punktā ir paredzēts, ka *LSA* 158. pants ir piemērojams minētajām pirmpirkuma tiesībām uz parakstīšanos, tajā tomēr nav paredzēts, ka šī paša likuma 159. pants, kurš attiecas uz jaunu akciju pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanu, ir piemērojams arī pirmpirkuma tiesībām uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām.

53 Turklāt nevar piekrist Spānijas Karalistes ieteiktajai funkcionālajai interpretācijai, saskaņā ar kuru, lai izvairītos no tā, ka *LSA* 293. pants zaudē jebkādu loģiku, tas var tikt interpretēts vienīgi tādējādi, ka tajā tiek paredzēta iespēja atcelt attiecīgās pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos.

54 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru nepieciešamība garantēt pilnīgu Kopienu tiesību piemērošanu nosaka dalībvalstīm pienākumu ne tikai saskaņot to tiesību aktus ar Kopienu tiesībām, bet nosaka arī, ka tām tas ir jādara, pieņemot tādas tiesību normas, kuras var radīt pietiekami precīzu, skaidru un pārredzamu situāciju, lai indivīdi varētu uzzināt savu tiesību apmēru un uz to pamatoties valsts tiesās (2001. gada 18. janvāra spriedums lietā C-162/99 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-541. lpp., 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Tomēr šajā gadījumā, pat ja tiktu uzskatīts, ka *LSA* 293. pantu var interpretēt pretēji tā redakcijai, kā to ierosina darīt Spānijas Karaliste, šāda interpretācija noteikti neradītu pietiekami precīzu, skaidru un pārredzamu situāciju, kas indivīdiem ļautu uzzināt savu tiesību apmēru un uz to pamatoties valsts tiesās.

56 Tā tas turklāt ir arī tādēļ, kā ģenerāladvokāte norādījusi savu secinājumu 89. punktā, ka Spānijas Karaliste nav iesniegusi nevienu konkrētu pierādījumu, lai varētu secināt, ka Spānijas tiesas *LSA* 293. pantu interpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēta iespēja atcelt konvertējamu obligāciju pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos.

57 Līdz ar to ir jāsecina, ka, neparedzot, ka akcionāru kopsapulce var lemt par konvertējamu obligāciju pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos atcelšanu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir noteikti saskaņā ar Otrās direktīvas 29. panta 6. punktu, lasot to kopā ar šī paša panta 4. punktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

58 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar šī paša panta 3. punktu, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums daļēji ir labvēlīgs un daļēji nav labvēlīgs, Tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Visbeidzot, atbilstoši minētā panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

59 Šajā gadījumā Spānijas Karalistei, kurai spriedums nav labvēlīgs attiecībā uz trim no četriem Komisijas izvirzītajiem iebildumiem savas prasības pamatojumam, ir jāpiespriež atlīdzināt trīs ceturtdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem, savukārt Komisijai, kurai spriedums nav labvēlīgs attiecībā uz tās pirmo iebildumu, ir jāsedz viena ceturtdaļa no saviem tiesāšanās izdevumiem.

60 Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 4. punktu Polijas Republika, Somijas Republika un Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Spānijas Karaliste:

— **piešķirot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz akcijām parakstītā kapitāla palielināšanas ar naudas ieguldījumu gadījumā ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem,**

— **piešķirot pirmpirkuma tiesības uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām ne tikai akcionāriem, bet arī konvertējamu obligāciju turētājiem, kuri tās konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā, un**

— **neparedzot, ka akcionāru kopsapulce var nolemt par pirmpirkuma tiesību uz parakstīšanos uz konvertējamām obligācijām nepiešķiršanu,**

nav izpildījusi Padomes 1976. gada 13. decembra Otrās direktīvas 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma [48]. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, 29. pantā paredzētos pienākumus;

2) **pārējā daļā prasību noraidīt;**

3) **Spānijas Karaliste atlīdzina trīs ceturtdaļas no tiesāšanās izdevumiem. Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina vienu ceturtdaļu no tiesāšanās izdevumiem;**

4) **Polijas Republika, Somijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]